

Günlerden Tahakküm

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 07 Temmuz 2015

Nicedir varlığımın izbelerinde
Saklı onca hatırat ile
Verdiğim savaşın kaçınıcı hükmü kim bilir
Olmayan imgelerin bile
Ne çok tahakkümü,
İrdelerken satır arası düşleri.
Hibeli iken benliğim buz tutmuş
Katılıktaki yüreklerde
Yol ya da yordam bilmek ise
Kaçınıcı seyri kim bilir şu sefil faninin.

Olmazlardan bir demet yaptım,
Tüm yalanları kırıp kırıp
Gökyüzüne saldıım
Çok uzaklardan hayretle
Seyrine daldım.
Konumlandırılmadığım hangi boyutu ise
Şu tahakkümperver döngünün
Biliyorum artık,
Rağbet görmek kim
Ben kim...

Sıktım sıyrılmış bir kez
Ne suya ne güneşe hasret,
Ne düne mahkûm
Ne yarına asılı kaldığım mı
Sanırsın ki tek gerçek...
Anın hükmü en olası
Kan götürmüş gövdeyi de
Hani nerede uzanan elin,
Oysaki ağzından çıkan her sözün
İspatı değil miydi?
Reva gördüğün...

Günlerden tahakküm

Sıradan insanların sıra dışı tezahürü
Bastırırken içimdeki isyanı
Bilmekteyim ki; kıble bildiğim yönün
Gönüldeki izdüşümü,
Yeter de artar bile
Gördüğü gönül gözümün.

Anın tınısı raks ederken gök kubbede
Ve devinirken yürek alaca karanlıkta
Tüm yadsıdığım muhtemel
Ve muhterem düşlerin ortasında
Ses vermez iken uzaklarda
Yakalandığım o tuzak
Alabildiğine çökmüş iken üzerime
Karanlık rehavet.

İlimli ve sıradan bir ömür idi oysa
Biçilmiş payıma
Tanımazdan önce yakın bilip de
Gönülden irak.
Yaftalanmak hatta karalanmak
Karaya çalarken şu boş yaprak.

İçine düşüp de çalkalarken beni devran.
Razı olmaksız başımın gözümün üstüne.
Susmaksız kabulüm
Sorduğum onca soruya
Cevap bulamadığım
Demek değil iken son çare.